

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/162/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712216968
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8712216968.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu HOME CREDIT Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpený ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, Bratislava, proti žalovanej J. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, T., o zaplatenie 1 409,05 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č.k. 17C/6/2013 - 102 zo dňa 20. mája 2014 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením prvostupňový súd účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal.

Vychádzal zo situácie, keď rozsudkom Okresného súdu Poprad pod sp. zn. 17C/6/2013 z 28.06.2013 zaviazal žalovanú žalobcovi zaplatiť sumu 1 409,05 Eur, úrok z omeškania vo výške 364,74 Eur, úrok z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 1 393 Eur od 22.11.2012 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach vo výške 60 Eur vždy do 15.dňa toho ktorého mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia s tým, že omeškaním splnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Prvostupňový súd týmto rozsudkom zároveň rozhodol aj o trovách konania tak, že účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal. Vzhľadom na podané odvolanie žalobcom proti výroku o trovách konania, odvolací súd napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa zrušil, pretože prvostupňový súd vo vzťahu k rozhodnutiu o trovách konania mal nedostatočne zistený skutkový stav a použil nesprávne právne ustanovenie.

Následne ďalším uznesením č.k. 17C/6/2013 - 66 prvostupňový súd opätovne rozhodol o trovách konania tak, že účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal. Proti tomuto rozhodnutiu opätovne podal žalobca odvolanie a odvolací súd uznesením č.k. 17Co/72/2014 - 75 zo dňa 08.04.2014 napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil s tým, že je potrebné vychádzať z právneho názoru odvolacieho súdu vyplývajúceho z ustanovenia § 226 O.s.p., zistiť pomery žalovanej a riadne odôvodniť aplikáciu § 150 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania.

V napadnutom uznesení, ktoré je predmetom odvolacieho konania, prvostupňový súd opäť viazaný názorom odvolacieho súdu o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a podľa § 150 ods.

1 O.s.p. V zásade podľa § 142 ods. 1 O.s.p. by mal žalobca, ktorý bol úspešným účastníkom konania právo na náhradu trov konania voči neúspešnej žalovanej.

Na strane žalovanej prvostupňový súd však aplikoval ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. Zistil dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré úspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov konania. Doplnil dokazovanie listinnými dôkazmi od žalovanej o jej príjme, príjme jej manžela, o výdavkoch a zistil, že žalovaná je poberateľkou dôchodku vo výške 295,30 Eur mesačne. Manžel žalovanej je poberateľ dôchodku vo výške 339,40 Eur mesačne. Žalovaná spolu s manželom má v priemere mesačné výdavky na elektrinu 151,70 Eur, za vodu 11 Eur, za telefón 30 Eur, splátky úverov 350 Eur, nepravidelné ročné výdavky, a to na drevo 560 Eur, daň z nehnuteľnosti 21 Eur, daň za psa 8 Eur, poplatok za komunálny odpad 40,88 Eur, za káblovú televíziu 26 Eur, za poisťku nehnuteľnosti 83 Eur. Okrem toho má nedoplatok za vodu 150 Eur, nedoplatok za elektrinu 900 Eur. Za nevyhnutné výdavky na domácnosť, vrátane nákladov na lieky, žalovaná považuje sumu 140 Eur.

V prejednávanej veci sa žalovaná dostala do omeškania splnením povinnosti vo vzťahu k žalobcovi, keď žalovanej po ťažkej chorobe zomrela dcéra a žalovaná v dôsledku stresu a psychickej traumy nerealizovala splátky dohodnuté so žalobcom.

Žalovaná býva s manželom v rodinnom dome, nevlastní nehnuteľnosti, resp. hnutelné veci, ktoré by jej prinášali výnosy.

Prvostupňový súd zistil, že žalovaná nedisponuje s finančnými prostriedkami, z ktorých by mohla uhradiť žalobcovi trovy konania bez toho, aby vážnym spôsobom bolo zasiahnuté do zabezpečenia základných potrieb žalovanej.

Nepriznanie náhrady trov úspešnému žalobcovi zodpovedá zvláštnym okolnostiam tohto prípadu a nie je neprimerane tvrdé voči žalobcovi, keď vzhľadom na charakter činnosti žalobcu nepriznaním náhrady trov žalobcovi nebude v žiadnom prípade ohrozená jeho finančná situácia.

Žalovaná v priebehu konania uznala žalovaný nárok, a aj vzhľadom na postoj žalovanej v priebehu konania, prvostupňový súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vrátil na ďalšie konanie alebo zmenil a žalobcovi priznal náhradu trov konania. Uplatnil si trovy odvolacieho konania vo výške 95,29 Eur.

Žalobca v odvolaní namietal, že postupom súdu mu bolo odňaté právo vo veci konať, a navyiac, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, prvostupňový súd nedostatočne zistil skutkový stav a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca namietal, že prvostupňový súd sa pri aplikácii § 150 O.s.p. obmedzil iba na konštatovanie tých istých skutočností, ktoré uvádzal aj v rozsudku zo dňa 28.06.2013 a v uznesení zo dňa 17.12.2013, a to takmer doslovne bez toho, žeby akýmkoľvek spôsobom zisťoval skutkový stav, ktorý nebol v zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu zistený dostatočne, napriek tomu, že je právnym názorom odvolacieho súdu viazaný. Súd môže podľa § 150 O.s.p. postupovať až potom, čo zistí, a zároveň posúdi relevantné dôvody pre takýto postup a svoje rozhodnutie musí riadne a presvedčivo odôvodniť.

Žalobca ďalej v odvolaní namietal, že v prejednávanej veci podmienky na aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p. súdom prvého stupňa neboli splnené a aplikáciou tohto ustanovenia súd prvého stupňa postupoval nad

rámec svojho sudcovského moderačného práva, keď v odôvodnení rozsudku dokonca konštatoval, že odporkyňa má stály príjem - dôchodok, žije v spoločnej domácnosti s ďalšou osobou so stálym príjmom a napriek uvedenému v konaní inak plne úspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal ani čiastočne. Pokiaľ prvostupňový súd považoval výšku uplatnených trov konania vo vzťahu k príjmom žalovanej za privysoké, nič mu nebránilo, aby zaviazal žalovanú na náhradu trov konania v splátkach. Na strane žalovanej neexistujú také dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali aplikáciu § 150 O.s.p.

Žalovaná bola pri plnení dlhu pasívna. Nepreukázala žiadne objektívne dôvody, ktoré by jej bránili v plnení dlhu. Tým, že žalovaná prestala dlh splácať, dala príčinu na podanie žaloby na začatie konania a preto má žalobca aj nárok na náhradu trov konania, ktoré boli v tomto konaní účelne vynaložené. Žalobca bol nútený za účelom uspokojenia svojho nároku voči žalovanej obrátiť sa na príslušný súd a tým žalobcovi vznikli uplatnené trovy konania.

Preto žiadal priznať náhradu uplatnených trov konania, ktoré pozostávajú len z dvoch úkonov právnej pomoci spolu vo výške 190,50 Eur s DPH a trovy odvolacieho konania.

K odvolaniu žalobcu sa žalovaná písomne nevyjadřila.

Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad, uvedených v ustanovení § 212 O.s.p. vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ustanovením § 214 ods. 1,2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu proti uzneseniu súdu prvého stupňa nie je dôvodné.

Prvostupňový súd sa nedopustil žiadnej vytýkanej vady tak ako ju opísal žalobca v odvolaní. Naopak, prvostupňový súd náležitým spôsobom zistil skutkový stav a pripojil listinné dôkazy, ktoré boli základom pre rozhodnutie o trovách konania účastníkov konania.

Prvostupňový súd bol viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.). Vo vzťahu k trovám konania náležitým spôsobom vysvetlil, že žalobca v konaní bol úspešným účastníkom konania, jeho právo na náhradu trov konania je dané podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Vzhľadom na pomery žalovanej, ktoré podrobne prvostupňový súd popísal potom čo ich mal aj náležitým spôsobom preukázané, sú dané dôvody na aplikáciu § 150 O.s.p. ako výnimočného ustanovenia, ktoré má moderačný charakter a žalobcovi tieto trovy uplatnené pred prvostupňovým súdom nepriznal.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so správnym právnym názorom prvostupňového súdu a v celom rozsahu na tieto správne a výstižné dôvody prvostupňového súdu podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. poukazuje. Preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že v prejednávanej veci nie je dostatočne zistený skutkový stav, jeho námietka je nedôvodná. Prvostupňový súd pomery žalovanej mal preukázané listinami, a to nie len príjmy, ale aj výdavky, ktoré informácie náležitým spôsobom v napadnutom uznesení súdu prvého stupňa popísal.

Správne postupoval prvostupňový súd aj keď rozhodol o nepriznaní trov konania žalobcovi v celom rozsahu, pretože práve na strane žalovanej existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré majú výnimočný charakter, pre ktoré je možné citované zákonné ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. použiť. Pri rozhodovaní o trovách konania súd okrem majetkových pomerov žalovanej poukázal, a zrejme žalobca si to ani nevšimol, na situáciu v rodine žalovanej, ktorá prišla o dcéru. Po úmrtí dcéry bola vo veľmi zlom psychickom stave a preto došlo k omeškaniu s plnením dlhu žalobcovi, ktorý bol predmetom tohto konania. Práve za tejto situácie žalobca mohol využiť citlivejší prístup proti žalovanej a vo svojej výzve na zaplatenie nedoplatku na pôžičke nemusel žalovanú, navyiac v ťažkej rodinnej situácii, stresovať aj

upozorňovaním na exekúciu majetku žalovanej, na konanie pred rozhodcovským súdom, resp. pred všeobecným súdom. Žalobcovi nič nebránilo, aby naopak, vec neriešil súdnou cestou, ale so žalobkyňou individuálne dojednal úhradu nedoplatku, napr. aj vo forme splátkového kalendára. Tým by predišiel nie len vzniknutým trovám, ale aj tomuto súdnemu sporu.

Odvolačí súd ešte udáva, že trovy konania, ktoré si žalobca uplatnil pred prvostupňovým súdom vo výške 190,50 Eur sú trovami, ktoré spolu s uplatnenými trovami odvolacieho konania vo výške 95,29 Eur dosahujú bez niekoľkých eur príjem žalovanej z titulu vyplácaného dôchodku, čo je v zjavnom nepomere a aj táto skutočnosť je v súlade s tým, aby bolo možné na daný právny vzťah aplikovať § 150 ods. 1 O.s.p. Je nepredstaviteľné, aby žalovaná bola zviazaná na zaplatenie trov konania vo výške jednemesačného dôchodku bez toho, aby mala zabezpečený aj iný zdroj príjmov, navyiac keď jej manžel je tak isto poberateľ dôchodku, ktorý nie je o nič vyšší a predstavuje 339,40 Eur. Je zrejmé, že uvedená finančná situácia na strane žalovanej je natoľko nepriaznivá, že akýmkoľvek spôsobom by bola žalovaná zviazaná na úhradu trov konania, ohrozilo by to vážne uspokojovanie jej potrieb a potrieb jej rodiny.

Na druhej strane je potrebné však uviesť, že trovy konania, ktoré si uplatnil žalobca proti žalovanej sú trovami, ktoré z procesného hľadiska javia sa byť vynaložené účelne, avšak nepriznaním týchto trov konania vzhľadom na žalobcu žiadnym spôsobom sa nezasiahne do jeho sociálnej situácie a nezaplatenie trov konania v prejednávanej veci žiadnym spôsobom neohrozí ani hospodársku situáciu žalobcu.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. s použitím ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže nebol v odvolacom konaní úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto uznesenie odvolanie nie je prípustné.